

A.11.c

Hof van beroep
te Gent

9^e kamer

terechtzitting
van
08-11-2013

vergunningsregister

na tussenarrest
d.d. 10.09.2010
d.d. 27.05.2011

2008/AR/81

in de zaak van:

Het VLAAMSE GEWEST

vertegenwoordigd door de Vlaamse regering, ten verzoeken van de

appellant,

hebbende als raadsman mr.

advocaat te

tegen:

_____ zonder beroep,
wonende te

geïntimeerde, niet verschenen noch iemand voor hem,

veilt het Hof het volgend arrest:

1.

Het hof, anders samengesteld en voor wie de debatten voor zoveel als nodig werden hemomen, heeft appelland bij monde van zijn raadsman gehoord in openbare terechtzitting en in het Nederlands.

Zowel de voor hem neergelegde conclusies als de overgelegde stukken werden ingezien. Daartoe behoren alle stukken, gevraagd bij tussenarresten van deze kamer, anders samengesteld, van 10 september 2010 en van 27 mei 2011.

Ofschoon behoorlijk opgeroepen bij gerechtsbrief van 19 juni 2012, is geïntimeerde niet ter zitting verschenen, noch iemand voor hem. Voor zoveel als nodig (nu aan appelland reeds bij tussenarrest van 10 september 2010 het voordeel van art. 747 § 2 6° lid Ger. W. werd verleend) werd aan appelland op zijn vraag andermaal het voordeel verleend van art. 747 § 2 6° lid Ger. W.

Voor geïntimeerde werden in deze instantie geen conclusies neergelegd.

2.

Het bestreden vonnis is nog steeds het vonnis van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Gent, zetelend zoals in kortaeding, van 23 november 2007 (gekend onder rolnummer waartegen appelland bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van dit hof op 10 januari 2008 hoger beroep heeft ingesteld.

De blijvende betwisting tussen partijen betreft de vordering van geïntimeerde tot opheffing van het stakingsbevel van 1 juni 2007 en de daarop volgende bekrachtigingsbeslissing van 18 juni 2007 betreffende de werken m.b.t. het perceel gelegen te kadastraal oekend onder

Geïntimeerde maakte de vordering aanhangig voor de eerste rechter middels dagvaarding betekend op 20 juli 2007.

Bij verstek ten aanzien van appelland deed de eerste rechter bij tussenvonnissen van 3 augustus 2007 (gedeeltelijk) uitspraak over de

vordering van geïntimeerde, waarbij hij oordeelde dat gelet op het gestelde in art. 154 lid 4 DORO (d.i. het *Decreet van 18 mei 1999 houdende de Organisatie van de Ruimtelijke Ordening*) de bekrachtiging van 18 juni 2007 laattijdig was.

Op 24 augustus 2007 liet appellant tegen dit tussenvonniss dagvaarding in verzet betekenen.

Op verzet velde de eerste rechter de thans bestreden beslissing, waarbij hij (in essentie) het verzet van appellant afwees als ongegrond, de oorspronkelijke vordering van geïntimeerden ontvankelijk en gegrond verklaarde, de opheffing beval van het stakingsbevel van 1 juni 2007, bekrachtigd op 18 juni 2007 en appellante verwees in de gedingkosten die hij heeft begroot.

In deze instantie beoogt appellant (volgens zijn laatste conclusies die hij neerlegde ter griffie van dit hof op 24 december 2010) nog steeds dat het hof de bestreden beslissing zou teniet doen, dienvolgens zijn verzet tegen het tussenvonniss van 3 augustus 2007 gegrond zou verklaren en de oorspronkelijke vordering van geïntimeerde zou afwijzen als ontvankelijk, doch ongegrond. Ondergeschikt vraagt hij dat het hof "*het kracht van gewijsde van het vonnis van 9 juni 2008 zou erkennen*", d.i. het vonnis waarbij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Gent, zetelend zoals in kortgeding, de vordering van geïntimeerde tot opheffing van een later/tweede stakingsbevel betreffende de kwestieuze werken daterend van 19 december 2007 heeft afgewezen als ongegrond.

3.

Voorafgaandelijk en mede gelet op de in de tussenarresten van deze kamer (anders samengesteld) van 10 september 2010 en 27 mei 2011 opgeworpen vragen, laat het hof gelden dat waar appellant door de eerste rechter middels de bestreden beslissing (zoals hierboven aangeduid) in het ongelijk werd gesteld, hij (nog steeds) belang heeft om tegen deze beslissing in beroep op te komen.

Daaraan doet geen afbreuk het feit dat geïntimeerde het stakingsbevel (waarvan hij naderhand de opheffing bekwam) naar eigen zeggen van appellant heeft nageleefd tot en met de datum van het nieuwe stakingsbevel van 19 december 2007 en zijn vordering tot opheffing van dit tweede stakingsbevel bij een inmiddels in kracht van gewijsde getreden vonnis van 9 juni 2008 werd afgewezen.

Het volstaat immers vast te stellen dat appellant middels het bestreden vonnis in de gedingkosten werd verwezen omwille van de afwijzing van zijn verzet en de gegrond verklaring van de initiële eis van geïntimeerde.

Daarvan staat overigens ook los de mogelijks relevante vraag of geïntimeerde in de hierboven aangehaalde omstandigheden nog wel belang heeft zijn vordering tot opheffing van het stakingsbevel te handhaven.

4.

Het hof treedt appellant bij waar hij stelt dat de eerste rechter ten onrechte heeft aangenomen dat de bekrachtigingsbeslissing werd genomen buiten de vervalt termijn van art. 154 lid 5 DORO, d.w.z. buiten de acht dagen na "*kennisgeving*" van het proces-verbaal (waarbij het stakingsbevel werd opgelegd) aan de bevoegde stedenbouwkundig inspecteur.

Inzake "*kennisgeving*" kan in deze slechts de datum worden in aanmerking genomen waarop de geadresseerde redelijkerwijze kennis heeft kunnen nemen van het ter kennis gebrachte stuk, dit is de datum waarop de postdienst zich op de woonplaats, of hier "ten kantore" van de geadresseerde heeft aangeboden, en dus niet de datum van verzending/afgifte aan de post van het betrokken stuk. Termijnen die lopen vanaf of na "*kennisgeving*", beginnen naar in deze dan ook ten vroegste vanaf of na genoemd tijdstip van aanbidding te lopen. Het is immers vanaf die datum dat, behoudens anders luidende regelgeving, de kennisgeving van een stuk geacht wordt te zijn gebeurd; het eigene van een kennisgeving is immers dat een stuk ter kennis wordt gebracht van de bestemming.

Er blijkt niet dat de decreetgever in art. 154, lid 5 DORO hiervan heeft willen afwijken. Ten onrechte situeerde de eerste rechter dan ook het tijdstip van kennisgeving, bedoeld in art. 154, lid 5 DORO op datum van de verzending (d.i. op 6 juni 2007), hierbij verwijzend naar het feit dat in art. 154, lid 4 DORO de term "verzenden" wordt gebezigd. Dit klemt inzonderheid waar de decreetgever in het vijfde lid de term "verzenden" (gebezigd in het vierde lid) niet heeft aangehouden, maar in tegendeel de term "*kennisgeving*" heeft gebruikt.

Het hof voegt volledigheidshalve hieraan toe dat de regelgeving van art. 32 en 53bis Ger.W. niet van toepassing is op een kennisgeving als bedoeld in art. 154, lid 5 DORO.

Waar een aangetekende zending in principe de dag na verzending wordt aangeboden bij de bestemming en in elk geval niet meer dan 10 dagen nadien, toont appellant naar het oordeel van het hof in deze niettemin genoegzaam aan dat ingevolge een staking van de postdiensten het stakingsbevel eerst minder dan 8 dagen voor 18 juni 2007 bij hem werd aangeboden. Derhalve is de bekrachtiging op 18 juni 2007 tijdig gebeurd.

Gelet hierop en nu er voorts door geïntimeerde in deze instantie geen (verdere) gronden van onwettigheid van het stakingsbevel worden opgeworpen, noch dergelijke door het hof ambtshalve op te werpen gronden van onwettigheid blijken, is het hof, anders dan de eerste rechter, van oordeel dat de oorspronkelijke vordering van geïntimeerde dient te worden afgewezen als ongegrond. Meteen is ook het verzet van appellant tegen het tussenvonnis van 3 augustus 2007 gegrond te verklaren.

5.

Gelet op het voorgaande dient geïntimeerde te worden verwezen in de gedingkosten van de beide instanties, waarbij appellant evenwel ten onrechte aanspraak maakt op rechtsplegingvergoedingen wat de beide instanties betreft (zie arrest van het Grondwettelijk Hof nr. van 25 april 2013, www.grondwettelijkhof.be)

**OM DIE REDENEN,
HET HOF,**

recht doende op tegenspraak.

Gelet op artikel 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond.

Doet het bestreden vonnis teniet en opnieuw oordelend.

Verklaart het verzet tegen het tussenvonnis van 3 augustus 2007 ontvankelijk en gegrond.

A.11.c

Wijst de oorspronkelijke vordering van geïntimeerde af als ontvankelijk, doch ongegrond.

Verwijst geïntimeerde in de gedingkosten van de beide instanties, die enkel nuttig te begroten vallen aan de zijde van appellant op de kosten van de verzetsakte ten bedrage van 193,67 euro en het rolrecht hoger beroep ten bedrage van 186,00 euro.

Aldus gewezen door de **negende kamer** van het Hof van beroep te Gent, recht doende in burgerlijke zaken, samengesteld uit:

Raadsheer, wn. voorzitter,

Raadsheer,

Plaatsvervangend Raadsheer,

en uitgesproken door de wn. voorzitter van de kamer in openbare terechtzitting op **acht november tweeduizend en dertien**,

bijgestaan door

Mevrouw

Griffier.